विस्मयंदर्शयंतःप्रार्थयंते विधुन्वतेतिद्वाभ्याम् सटानांशिखाभिरयैः उद्धूताउच्छलिताः येशिवाअंबुबिंदवः तैःसिच्यमानावयं पवित्रीकृताः ॥ ४४ ॥ तवकर्मणांपारंयएषते अवलोकयतिज्ञातुमिच्छतीत्यर्थः यस्यतवयोगमायया योगुणैःसहयोगस्तेनमोहितम् अतोविश्वस्यशंमंगलंविधेहि यथात्वामचिंत्यानंतशक्तिंज्ञात्वाभजेत्तथाऽनुगृहाणेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ उपस्थीयमानः स्तूयमानः स्वखुराक्रांतइतिजलेऽपिधारणशक्त्याधानंदर्शयति अवितारक्षकः ॥४६॥ ४७ ॥ कथनीयानिमायीनिमायावंतिचरित्राणियस्य श्रवयेतश्रावयेत ह्रस्वत्वमार्षम् उशतींकमनीयाम् त्र

विधुन्वतावेदमयंनिजंवपुर्जनस्तपःसत्यनिवासिनोवयम्॥ सटाशिखोद्धूतशिवांबुबिंदुभिर्विमृज्यमानाभृशमीशपाविताः॥ ४४॥ सवैबतभ्रष्टमतिस्तवैषतेयःकर्मणांपारमपारकर्मणः॥ यद्योगमायागुणयोगमोहितंविश्वंसमस्तंभगवन्विधेहिशम्॥ ४५॥ मैत्रेयउवाच इत्युपस्थीयमानस्तैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः॥ सलिलेस्वखुराक्रांतउपाधत्ताविताऽवनिम्॥ ४६॥ सइत्थंभगवानुर्वीविष्वक्सेनःप्रजापतिः॥ रसायालीलयोन्नीतामप्सुन्यस्ययथौहरिः॥ ४७॥ यएवमेतांहरिमेधसोहरेःकथांसुभद्रांकथनीयमायिनः॥ शृण्वीतभक्त्याश्रवयेतवोशतींजनार्दनोऽस्याशुहृदिप्रसीदति॥ ४८ ॥ तस्मिन्प्रसन्नेसकलाशिषांप्रभौकिंदुर्लभंताभिरलंलवात्मभिः॥ अनन्यदृष्ट्याभजतांगुहाशयःस्वयंविधत्तेस्वगतिंपरःपराम्॥ ४९ ॥ कोनामलोकेपुरुषार्थसारवित्पुराकथानांभगवत्कथासुधाम्॥ आपीयकर्णांजलिभिर्भवापहामहोविरज्येतविनानरेतरम्॥ ५० ॥ इति श्रीभागवतेमहापुराणेतृतीयस्कंधेसूकररूपानुवर्णनेत्रयोदशोऽध्यायः॥१३॥ श्रीशुकउवाच निशम्यकौषारविणोपवर्णितांहरेःकथांकारणसूकरात्मनः॥ पुनःसपप्रच्छतमुद्यतांजलिर्नचातितृप्तोविदुरोधृतव्रतः॥१॥

दिप्रसीदतिस्वमनसिसंतुष्यतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ यद्यपिसुलभाः तथाऽपिनप्रार्थनीयाइत्याह ताभिराशीर्भिरलंलवात्मभिः तुच्छाभिः नचतदाभजनस्यवैफल्यंशंकनीयमित्याह भगवद्भजनव्यतिरेकेणफलांतरदृष्टिंविनाभजतां स्वपदप्राप्तिंस्वयमेवविधत्ते गुहाशयत्वादहैतुकींभक्तिंजानन् ॥ ४९ ॥ अतः कोनामपुराकथानांपूर्ववृत्तानांमध्येकथंचिदापीयविरज्येतविरमेत् नरेतरंपशुंविना ॥५० ॥ इतितृतीयेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ चतुर्दशेनिदानंतुतद्वधेवक्तुमुच्यते संध्यायांकश्यपाद्गर्भसंभवःकामतोदितेः ॥ १ ॥ १ ॥